

Carillon

COLUMN DE HALTE

door Sef Derkx

We zijn onderweg met de bus vanuit Arcen en hebben een afspraak op hoog niveau in het verschiet. Met Marcel Siebers, de musicus die het zwaarste en grootste muziekinstrument in Venlo bespeelt. Bovendien het hoogst geplaatste. We hebben het over het carillon in de toren van de Sint-Martinusbasiliek. Op 29 maart 1959 werd het voor het eerst bespeeld door beiaardier Leen 't Hart. Het was paaszondag, een toepasselijke dag om het te laten horen. In de Stille Week die eraan voorafging, werden immers traditiegetrouw vroeger geen kerkklokken geluid. Het concert was voorafgegaan door een plechtigheid in het stadhuis. Apotheker Toon Schrijnen, de voorzitter van het burgercomité dat succesvol voor het carillon had geijverd, droeg het over aan de gemeente Venlo. Tachtigduizend gulden hadden de klokken en klokjes gekost, een bedrag dat in vijf jaar bijeen was gebracht. Het plan ervoor was geboren in 1954, enkele maanden nadat deken Mathieu Strijkers in hoogsteigen persoon het kruis had geplaatst op de spits van de nieuwe toren. Stadsarchitect Jules Kayser had die nieuwe toren ontworpen. De reacties erop waren verre van enthousiast. Bijna iedereen, die de negentiende-eeuwse toren van architect Cuypers in herinnering had, vond de nieuwe toren van de *Groeëte Kerk* strak en kil. Te modern en niet passend bij een gotisch bedehuis.

Sinds de ingebruikname van het carillon zijn 65 jaar verstreken. Voor velen ooit de pensioengerechtigde leeftijd, maar nooit voor kerkklokken. Ze worden geacht eeuwenlang een werkzaam leven te leiden. Maar goed, 65 jaar is een lustrum, dus gaan we vandaag op bezoek in de cabine van Marcel Siebers. Het is heerlijk om in de bus de benen nog even wat rust te gunnen, want straks volgt een klim die een olympische prestatie is. Meer dan tweehonderd treden, hebben we ons laten vertellen. Wanneer we uitstappen bij de halte aan het Nolenspark, worden we plots bevangen. Door hoogtevrees, acrofobie. De trap

op is tot daaraan toe. De trap af, kijkend in een diep trapgat, zorgt bij voorbaat al voor hartkloppingen. Maar we hebben A gezegd, B kan niet uitblijven. Dus volgen we Marcel Siebers. Na 207 treden staan we bij de 53 klokken van het carillon van de firma Petit & Fritsen uit Aarle-Rixtel. Er zijn vier luidklokken, alle andere klokken hangen stil en worden tot klinken gebracht als aan de klepeldraad getrokken wordt. De beiaardier nodigt ons uit in de cabine waar het klavier staat. Via een ladder kom je er. Die uitnodiging slaan we beleefd, maar bovenal bevreesd af.